

Ústav práva autorského, práv průmyslových a práva soutěžního

Právnická fakulta UK

Praha 1

Diplomová práce: Patentový systém v České republice

Autor: Radana Lebedová

Oponent: JUDr. Michal Růžička, CSc.

Oponentský posudek

Předložená diplomová práce se zabývá druhým pilířem práv z průmyslového vlastnictví, totiž práv z výsledků technické tvůrčí činnosti a to převážně na půdě pozitivní právní úpravy. Je ovšem více zaměřena na její veřejnoprávní aspekty, soukromoprávní dimenze patentového práva je poněkud v ústraní. To je odvěký spor o tom, zda základ patentového práva (ale stejně i tak práv na označení) je v právu soukromém nebo veřejném. Autorka se této problematice moudře vyhnula a soustředila se na rozbor platného zákona o vynálezech z r.1990. Nicméně teoretičtější pohled na patentové právo je přece jen v práci obsažen v kapitole třetí věnované základním zásadám patentového práva. Ale nejen zde. I v úvodních kapitolách věnovaných základním pojmům (např. nehmotným statkům) nebo promiscue užívaným pojmům „průmyslová práva“ a „práva z průmyslového vlastnictví (viz str.7). Historický vývoj patentového práva (kap.2) je tradičně pojat obdobně jak je zvykem v dobových učebnicích, kdy kořeny patentového práva se hledají ve středověku (t,zv. Benátský zákon či anglický Statut of Monopolies). Osobně nejsem s tímto pojetím příliš srozuměn, zdá se mi, že patentové právo je jevem umělým a novodobým a hledat jeho kořeny dokonce ve starověku je pošetilé. Ale, co naděláme !

Těžiště práce je, jak jsem již naznačil, v kapitole třetí, která vymezuje elementární zásady patentového práva. Zde je zřetelné, že autorka se pohybuje v terénu, kterému dobře rozumí, škoda jen, že některé zásady zde jmenované mohly být podrobněji vysvětleny. Např. autorka správně označila jednu z vůdčích zásad časovou omezenost patentových práv, aniž by však vysvětlila proč tomu tak je. Proto tuto otázku vznesu při obhajobě práce. Ze zásad ovládajících patentové řízení zmiňuje autorka zásadu disposiční, což je přirozeně správné, ale ona zásada nespočívá v tom, že zahájení patentového řízení je plně v rukou přihlašovatele nebo že může podat návrh na zastavení

řízení. Spočívá v patentovém řízení především ve formulaci patentových nároků (claim), kterou zápisný úřad jak v řízení přihláškovém tak v řízeních dvoustranných nemůže překročit. K obsahové správnosti práce nemám podstatných připomínek, autorka dobře zvládla i odbornou terminologii, což je v tak specializovaném oboru velmi důležité. A na mnoha místech dobře argumentuje a zaujímá i kritická stanoviska.

Výhrad nemám ani z formálních hledisek hodnocení práce. Sled textu je provázaný, kapitoly na sebe navazují. Četnost odkazů a citací je dostatečná, autorka práce prokázala schopnost práce s literárními prameny. Penzum kladené na práce tohoto druhu tedy splňuje a proto doporučuji práci k obhajobě.

JUDr. Michal Růžička, CSc.

12.9.2015